

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/193/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1216206770
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexandra Hanusová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1216206770.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Alexandry Hanusovej a sudcov JUDr. Romana Bolebrucha a Mgr. Patricie Skotnickej v sporovej veci žalobcu: Spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov Košická 20-26, Košická 24, Bratislava, IČO: 30 791 723, zastúpeného advokátom JUDr. Ivanom Jánošíkom, Klincová 35, Bratislava, proti žalovaným: 1/ W. T. T. X., R..W..V. H.. A. P., R. T. B. O., H., 2/ V. X. H., H. X, A., obaja zastúpení advokátom Mgr. Kamilom Suchodolským, Kúpeľná 84, Revúca, o uloženie povinnosti vypratáť rozostavaný byt, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II č.k. 16C/73/2016-105, zo dňa 10.5.2017, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaným 1/ a 2/ **p r i z n á v a** proti žalobcovi plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal vypratania rozostavaného bytu č. XX-J., X. mezanín, vchod K. XX M. A., nachádzajúci sa v bytovom dome súp. č. XXXX, postavenom na parc. č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/X, zapísanom na liste vlastníctva č. XXXX, pre okres Bratislava II, obec Bratislava - miestna časť Ružinov, katastrálne územie N. (ďalej len „byt“); žalovaným proti žalobcovi priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Žalobca odôvodnil žalobu tým, že rozhodnutím č. V-3193/03 z 25.8.2003 Správa katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu svojvoľne povolila vklad vlastníckeho práva k fikcii 14 nových bytových jednotiek v dome K. XX-XX M. A. v prospech PREŠPOROK, DRUŽSTVO SLOVAKIA (ďalej len „družstvo“), ktoré uzavrelo Zmluvu o nadstavbe z 16.5.2003 s pôvodnými vlastníkami bytov a nebytových priestorov bytového domu K. XX - XX M. A.. Tento názor opieral o obsah zmluvy o nadstavbe bytov uzavretej medzi družstvom ako stavebníkom a vtedajšími vlastníkami bytov a nebytových priestorov bytového domu na K.J. XX-XX. Mal za to, že k nadobudnutiu vlastníckeho práva (v prospech družstva) a k tomu prislúchajúcemu spoluvlastníckemu podielu na spoločných častiach domu, spoločných zariadeniach domu malo dôjsť až po právoplatnosti rozhodnutia príslušného stavebného úradu o kolaudácii nadstavby; k čomu nedošlo. Žalovaní uzatvorením zmluvy, ktorej predmetom bol rozostavaný byt, porušili vlastnícke právo všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov k spoločným častiam a zariadeniam domu, nakoľko v súčasnosti sú na liste vlastníctva č. XXXX, katastrálneho územia N. zapísaní ako vlastníci časti spoluvlastníckeho podielu k spoločným častiam a zariadeniam domu, ktorej skutočnými vlastníkami sú vlastníci pôvodných bytov v bytovom dome K. XX-XX.

3. Súd prvej inštancie vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu podľa § 180 CSP, pretože ospravedlnenie neúčasti právneho zástupcu na nariadenom pojednávaní (predvolanie na pojednávanie právny zástupca prevzal 18.4.2017) a žiadosť o odročenie pojednávania

mu neboli podané včas v zmysle § 183 ods. 3 CSP, t.j. bezodkladne po tom, ako sa dozvedel o uvádzaných skutočnostiach, ktoré mu bránili v jeho účasti na nariadenom pojednávaní a právny zástupca ani nepreukázal existenciu ním uvádzaných dôvodov a čas, kedy sa o prípadnej kolízii pojednávania dozvedel. Z uvedeného vyvodil záver, že právny zástupca žalobcu mal dostatok času dať sa zastúpiť na pojednávaní iným advokátom, keďže predvolanie na pojednávanie prevzal 18.4.2017, dôvod na odročenie pojednávania v zmysle § 183 ods. 2 CSP nebol.

4. Vykonaným dokazovaním súd prvej inštancie zistil, že žalobca je spoločenstvo vlastníkov bytov založené za účelom správy spoločných častí bytového domu a spoločných zariadení bytového domu, nebytových priestorov, ktoré sú v spoluvlastníctve vlastníkov bytov a nebytových priestorov, príslušenstva a príslušeného pozemku, vrátane ich údržby a obnovy a podľa zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 182/1993 Z.z.“) zabezpečuje plnenia spojené s užívaním bytov a nebytových priestorov v dome K. XX-XX M. A.. 42 vlastníkov bytov a nebytových priestorov bytového domu K. XX-XX, A. a družstvo ako stavebník uzavreli dňa 27.5.2003 Zmluvu o nadstavbe bytov, predmetom ktorej bola výstavba dvojpodlažnej nadstavby podkrovia, v ktorej sa vytvorí 14 nových bytových jednotiek. Správa katastra pre hlavné mesto SR Bratislavu rozhodnutím č. V-3193/03 zo dňa 25.8.2003 povolila vklad vlastníckeho práva k 14 novým bytovým jednotkám v dome K. Č. XX-XX M. A. v prospech družstva a Okresný úrad Bratislava, katastrálny odbor rozhodnutím č. V-30224/15 zo dňa 23.11.2015 povolil vklad vlastníckeho práva k bytu, o vypratanie ktorého žiadajú, v prospech žalovaných. Žalovaní sú podľa výpisu z listu vlastníctva č. XXXX katastrálneho územia N., vedeného pre okres Bratislava II, Bratislava - mestská časť Ružinov, bezpodielovými spoluvlastníkmi rozostavaného bytu.

5. Súd prvej inštancie vychádzal pri posudzovaní zisteného skutkového stavu z toho, že základnými predpokladmi úspešnosti žaloby o vypratanie je preukázanie vlastníckeho práva žalobcu a skutočnosť, že žalovaný vec neprávom zadržuje (užíva). V prejednávanej veci mal za nesporné, že žalobca nie je vlastníkom žiadneho bytu alebo nebytového priestoru v bytovom dome K. XX-XX M. A., keďže žalobca ako spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov K. XX-XX, je právnickou osobou zriadenou v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. Považoval za nesporné, že spoločenstvo je aktívne legitímovaným subjektom na vymáhanie pohľadávok vzniknutých z právnych úkonov týkajúcich sa domu, spoločných častí a spoločných zariadení domu a príslušenstva v súdnom konaní, pričom základnou podmienkou je, aby tieto pohľadávky vznikli v súvislosti so správou domu, resp. z právnych úkonov týkajúcich sa domu. Rozsah týchto oprávnení možno aplikovať nielen voči vlastníkom v danom bytovom dome, ale aj voči tretím subjektom; len v takýchto prípadoch vystupuje v súdnom konaní spoločenstvo ako žalobca vo vlastnom mene (koná na účet vlastníkov). V nadväznosti na uvedené zdôraznil, že predmetom konania bolo uloženie povinnosti vypratať nehnuteľnosť a žalobca ako spoločenstvo nie je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide, keďže takéto oprávnenie mu zo zákona č. 182/1993 Z.z. nevyplyva; aktívne legitímovaným subjektom na podanie žaloby na vypratanie nehnuteľnosti je výlučne vlastník nehnuteľnosti, pričom nie je rozhodujúce, či ide o výlučného vlastníka, bezpodielového spoluvlastníka alebo podielového spoluvlastníka. Keďže žalobca nepreukázal svoje vlastnícke právo k nehnuteľnosti, ktorej vypratania sa domáha, dospel k záveru, že nie je aktívne vecne legitímovaným na podanie žaloby o vypratanie. Vychádzajúc z uvedeného s poukazom na ustanovenia § 123, § 124, § 126 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 6 ods. 1, § 7 ods. 1, § 7b ods. 1 a ods. 2 zákona č. 182/1993 Z.z. súd prvej inštancie žalobu zamietol v celom rozsahu. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP; žalovaní mali vo veci plný úspech, a preto im priznal nárok na náhradu trov konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia.

6. Proti rozsudku podal žalobca odvolanie a žiadal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Namietal nesprávne zistený skutkový stav, nesprávne právne posúdenie veci a to, že mu súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a napokon, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. S poukazom na ustanovenie § 6 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 182/1993 Z.z. uviedol, že zabezpečovanie ochrany vlastníckych a spoluvlastníckych práv vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome v súvislosti s neoprávneným zásahom do spoločných častí a spoločných zariadení domu a pozemku, ich neoprávneným užívaním tretími osobami je v jeho kompetencii ako spoločenstva zriadeného podľa ustanovenia § 6 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z.; vo veciach zabezpečenia ochrany proti neoprávnenému zásahu je oprávnený uvedené zabezpečiť v mene ostatných vlastníkov bytov a nebytových priestorov v

bytovom dome a túto ochranu je podľa neho v prejednávacom prípade možné zabezpečiť len žalobou o vypratanie rozostavaného bytu. Spochybňoval vlastnícke právo žalobcov k bytu, pretože ho nadobudli v rozpore s podmienkami Zmluvy o nadstavbe, podľa ktorej predpokladom pre nadobudnutie vlastníckeho práva ich právnym predchodcom družstva bolo úplné vykonanie stavby a jej kolaudácia, ku ktorej doposiaľ nedošlo. Žalovaní podľa žalobcu rozostavaný byt, ako aj podiel na spoločných častiach a spoločných zariadeniach nadobudli v rozpore so zákonom ako riadne skolaudovaný a užívajú ho bez existencie vlastníckeho práva k nemu. Podľa žalobcu uzavretím zmluvy, predmetom ktorej bol prevod vlastníckeho práva k rozostavanému bytu, porušili vlastnícke právo všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov k spoločným častiam a zariadeniam domu, ako nevlastníci, bez právneho dôvodu používajú spoločné priestory a spoločné zariadenia domu a v rozpore s osobitnou právnou úpravou užívajú stavebne neukončenú a neskolaudovanú časť nadstavby na bytovom dome K. XX-XX M. A..

7. K odňatiu možnosti konať pred súdom, konkrétne práva vyjadriť sa k vykonanému dokazovaniu, prípadne vyjadriť sa, či navrhuje ďalšie dokazovanie, práva záverečnej reči a práva na vyhlásenie rozsudku vo veci samej v jeho prítomnosti, podľa neho došlo tým, že súd prvej inštancie pojednával 10.5.2017 v jeho neprítomnosti po tom, čo jeho právny zástupca požiadal o odročenie tohto pojednávania nariadeného na 13:30 hod. žiadosťou doručenou súdu 10.5.2017 o 12:21 hod. Dôvodom pre odročenie pojednávania bola porucha na motorovom vozidle cestou na pojednávanie. Jeho právny zástupca zároveň doručil súdu oznam o tom, že žalobca trvá na osobnom zastúpení advokátom a nesúhlasí, aby sa nechal zastupovať iným advokátom alebo advokátskym koncipientom. Napriek uvedenému a skutočnosti, že súd prvej inštancie mal vedomosť o nemožnosti poveriť substitučným zastúpením iného advokáta alebo advokátskeho koncipienta, dospel k záveru, že jeho právny zástupca mal dostatočný čas na to, aby sa dal na pojednávaní zastúpiť iným advokátom, čo by však bolo v priamom rozpore s príkazom klienta. Za absurdný považoval aj záver súdu prvej inštancie, že žiadosť o odročenie pojednávania nebola podaná včas, t.j. bezodkladne po tom, ako sa jeho právny zástupca dozvedel o dôvodoch pre odročenie pojednávania; túto povinnosť si splnil do 15 - 20 minút od vzniku poruchy na motorovom vozidle a zistení, že ide o takú poruchu, ktorú do začatia pojednávania nestihne sám odstrániť. Poukázal na to, že zo žiadneho ustanovenia Civilného sporového poriadku nevyplýva právnenému zástupcovi strany, ktorá navrhuje odročiť pojednávanie, povinnosť preukázať, kedy sa o dôvode na odročenie pojednávania dozvedel. Argumentoval aj tým, že zo žiadneho ustanovenia zákona nevyplýva povinnosť preukazovať existenciu dôvodu na odročenie pojednávania predtým ako súd o odročení pojednávania rozhodne, čo je *expressis verbis* vyjadrené v § 184 ods. 2 CSP „neboli súdu následne preukázané“. Napokon uviedol, že súd prvej inštancie v konaní porušil jeho právo na spravodlivý proces, keď svoj rozsudok nedostatočne odôvodnil.

8. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 CSP), preskúmal napadnutý rozsudok, prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je vo výroku vecne správny (§ 387 ods. 1 CSP). Rozsudok verejne vyhlásil dňa 29.11.2018 (§ 219 ods. 3 CSP).

9. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie odvolací súd potvrdil, pretože je vecne správny a nakoľko sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku, konštatuje správnosť jeho dôvodov (§ 387 ods. 1 a 2 CSP). Súd prvej inštancie v preskúmvanej veci vykonal podľa odvolacieho súdu náležité dokazovanie potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností pre posúdenie dôvodnosti žalobného návrhu na vypratanie nehnuteľnosti. Zhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania v súlade s čl. 15 a § 191 ods. 1 CSP podľa odvolacieho súdu dospel aj k správnym skutkovým záverom, na vec aplikoval príslušajúce zákonné ustanovenia a na ich základe vyvodil aj správne právne závery a dôvody, ktoré ho viedli k zamietnutiu návrhu aj náležite, v súlade s ustanovením § 220 ods. 2 CSP odôvodnil, pričom sa vysporiadal s rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi sporových strán.

10. Spoločenstvo vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome sa zriaďuje na správu domu. Správa domu je definovaná v ustanovení § 6 ods. 2 zák. č. 182/1993 Z.z. Spoločenstvo je právnická osoba, ktorá zabezpečuje plnenia spojené s užívaním bytov a nebytových priestorov v dome, do majetku spoločenstva nepatria byty a nebytové priestory v dome, ktoré spoločenstvo ani nemôže nadobúdať do vlastníctva (§ 7b ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z.). Právna subjektivita (podľa hmotného práva spôsobilosť mať práva a povinnosti) žalobcu ako spoločenstva vlastníkov bytov a nebytových priestorov je (ako vyplýva z ustanovenia § 7 ods. 1 a § 7b zákona č. 182/1993 Z.z.) obmedzená; spoločenstvo tak môže nadobúdať práva a povinnosti, robiť právne úkony a vykonávať len činnosti vymedzené zákonom č. 182/1993 Z.z. Súd prvej inštancie preto správne posudzoval, či je spoločenstvo legitimované podať

žalobu o vypratanie bytu proti osobám, o ktorých tvrdí, že užívajú označený byt bez kolaudačného rozhodnutia v rozpore so zákonom a neoprávnene zasahujú do (vlastníckych) práv vlastníkov bytových jednotiek.

11. S ohľadom na to, že na podanie žaloby o vypratanie podľa ustanovenia § 126 ods. 1 Obč. zák. je aktívne legitimovaný len vlastník veci (resp. ten kto je oprávnený mať vec u seba, § 126 ods. 2 Obč. zák.), ktorá sa má vypratať, čo žalobca nie je, a oprávnenie na podanie žaloby žalobcom nemožno vyvodiť ani z prislúchajúcich ustanovení § 7 ods. 1, § 7b ods. 1 a ods. 2 zákona č. 182/1993 Z.z., ktoré stanovujú rámec správy domu spoločenstvom vlastníkov bytov a nebytových priestorov, súd prvej inštancie dospel podľa odvolacieho súdu k správneému záveru, že spoločenstvo nemá aktívnu legitimáciu na podanie takejto žaloby vo veci.

12. Súd prvej inštancie vec prejednal na pojednávaní 10.5.2017 a na tomto pojednávaní rozhodol o žalobe bez prítomnosti strán sporu. K ospravedlneniu neúčasti právneho zástupcu žalobcu na tomto pojednávaní poruchou motorového vozidla na ceste na pojednávanie a nesúhlasom žalobcu, aby bol zastupovaný vo veci iným advokátom, ktoré bolo súdu doručené elektronicky hodinu a 20 minút pred pojednávaním, v odôvodnení rozsudku uviedol, že toto ospravedlnenie mu nebolo doručené včas v zmysle § 183 ods. 3 CSP a nebol dôvod na odročenie pojednávania podľa § 183 ods. 2 CSP.

13. Pojednávanie v súdnom konaní sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov (§ 183 ods. 1 prvá veta CSP). K tomu, aby bola žiadosť právneho zástupcu sporovej strany o odročenie pojednávania podložená dôležitým dôvodom, je potrebné, aby zástupca tvrdil také skutočnosti, ktoré sú vzhľadom k svojej povahe spôsobilé jeho účasť na pojednávaní súdu ospravedlniť, t.j. také, ktoré mu znemožňujú zúčastniť sa pojednávania, a zároveň sú vážne (dôležité, ospravedlniteľné), ako z hľadísk objektívnych, tak aj subjektívnych (či mohla byť prekážka predvídaná, prípadne odvrátená).

14. V danej veci súd prvej inštancie konštatoval, že právny zástupca žalobcu prevzal predvolanie na pojednávanie nariadené na 10.5.2017 dňa 18.4.2017 a súdu nepreukázal tvrdenia, ktorými ospravedlňoval svoju neúčasť na pojednávaní (nepredložil predvolanie na pojednávanie Okresného súdu v Senici vo veci vedenej pod sp. zn. 5 C 122/2014, neoznámil, kedy mu bolo konanie pojednávania oznámené, a ďalšie) a žiadosť o odročenie pojednávania nedoručil súdu včas v zmysle ustanovenia § 183 ods. 3 CSP. Na podporu rozhodnutia súdu prvej inštancie pojednávať vo veci bez účasti sporových strán odvolací súd dodáva, že zástupca žalobcu ani v odvolaní neuviedol konkrétnejšie, kedy mu bolo nariadenie pojednávania na Okresnom súde v Senici oznámené, kedy sa toto pojednávanie skončilo, kedy a kde sa mu pokazilo vozidlo a či pri príprave účasti na dvoch pojednávania v jeden deň v dvoch mestách bral do úvahy aj presun zo Senice po skončení pojednávania do Bratislavy.

15. Za predpokladu, že zástupca žalobcu sa mienil zúčastniť pojednávania v danej veci po tom, čo sa skončí pojednávanie na Okresnom súde v Senici nariadené na ten istý deň, a prekážkou, ktorá mu v tom zabránila bola porucha jeho motorového vozidla, bolo treba, aby sa táto skutočnosť vyznačovala nepredvídateľnosťou alebo z iných dôvodov aspektom ospravedlniteľnosti (toho, čo možno v danej situácii za dôležitý dôvod považovať). Pri zámere advokáta zúčastniť sa dvoch súdnych pojednávanií v dvoch mestách s využitím vlastného motorového auta, treba uvažovať aj o tom, že k tomu z rôznych dôvodov nedôjde, napr. pre nepojazdnosť vozidla, a pripraviť si náhradný spôsob dopravy, čiže porucha motorového vozidla nie je objektívne nepredvídateľná okolnosť, ktorá by v každom prípade bola ospravedlnením neúčasti na súdnom pojednávaní. Dôležitosť tohto dôvodu neúčasti na pojednávaní, okrem objektívneho hľadiska, súd prvej inštancie posudzoval aj z ohľadom na okolnosti prípadu, že žiadosť o odročenie pojednávania nariadeného na 10.5.2017 došla súdu v deň, na ktorý bolo pojednávanie nariadené, krátko pred pojednávaním a bez preukázania existencie dôvodov na odročenie pojednávania. Aj v prípade, ak by poruchu motorového vozidla na ceste na pojednávanie bolo možné považovať za náhlu a nepredvídateľnú (teda za dôležitý dôvod na odročenie pojednávania), skutočnosť, že k poruche na vozidle došlo v deň pojednávania žalobca nepreukázal ani v odvolaní. K poukazu právneho zástupcu žalobcu na ustanovenie § 183 ods. 2 CSP k prípadu, keď strana sporu, ktorú zastupuje advokát, trvá na osobnom zastúpení týmto advokátom, odvolací súd uvádza, že v danej veci súd prvej inštancie neboli oznámené dôvody takejto žiadosti žalobcu, hoci tieto sú vo veci významné, a neboli mu ani nepreukázané, navyše sú v rozpore s plnou mocou na zastupovanie v tomto konaní zo dňa 8.4.2016, založenou v spise na č.l. 4. Podľa ustanovenia § 183 ods. 2 CSP žiadosť sporovej strany o odročenie pojednávania pre to, aby sa pojednávania mohol zúčastniť zvolený advokát musí byť podporená konkrétnymi dôvodmi, ktoré konajúci súd pri rozhodovaní o nej posudzuje a žiadosti vyhovie, až ak dôjde k záveru, že sú dôležité. I pri rozhodovaní o žiadosti strany o odročenie pojednávania z dôvodu, aby sa ho mohol zúčastniť jej právny zástupca, treba rešpektovať ustanovenie § 183 ods. 1 CSP, že pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov.

16. Odvolací súd nepovažoval za správny názor žalobcu, že nie je povinný preukazovať pri žiadosti o odročenie dôležitý dôvod neúčasti na pojednávaní, pretože v zmysle § 184 ods. 2 CSP je tak povinný urobiť až následne s tým, že ak tak neurobí, tak až na ďalšie návrhy na odročenie sa nebude prihliadať. Žalobcom podaný výklad by znamenal, že súd musí odročiť pojednávanie na základe akejkoľvek žiadosti bez toho, aby mohol posúdiť, či na to existujú dôležité dôvody, čo je v rozpore so zásadou hospodárnosti konania (č. 17 Základných princípov CSP).

17. Za tohto stavu bolo aj podľa odvolacieho súdu vo veci prípustné 10.5.2017 pojednávať bez prítomnosti zástupcu žalobcu, keďže dôvody uvádzané v ustanovení § 183 ods. 2 CSP neboli súdu preukázané, bez toho, aby takýmto postupom súdu prvej inštancie bola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b) CSP.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovaným priznal proti žalobcovi plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko mali v odvolacom konaní plný úspech.

19. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).